

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ Μ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1890 — 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1891)

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

1891

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ-ΝΙΚΗΣ ΑΡ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΘΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἔτησίᾳ Δρ. 6
» » ἑξάμηνος » 4
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ Φρ. 10
» » ἑξάμηνος » 6

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * Η Φύσις, ὑπό τῆς Διευθύνσεως.
- Νέαι ἀνακαλύψεις ἐπὶ τῶν ἀστραπῶν, ὑπό Φ. Π. (μετὰ εἰκόνας).
- Αἱ δύο ἀνυψώσεις τοῦ ἀεροστάτου «Ὀυρανίας» ἐν Ἀθήναις, ὑπό Φ. Π. (μετὰ εἰκόνων).
- * Σωσάνα Ραμώ, ὑπό Maurice de Fos. (Μετάρρασις μετὰ εἰκόνων).
- * Ἐπιστολὴ Maurice de Fos.
- * Ἡ Γυνὴ ὄσον ἢ ἀρέσκη, ὑπό Ἀστέρος.
- Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Τορπίλλης ὑπό Νικητοῦ.
- * Ἡ περὶ Βάκχου καὶ οἴνου Ἑλληνικὴ παράδοσις.
- * Ἡ περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 75 ἡμέρας.
- Αἱ δυνάμεις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ αὐτολέσεως.
- * Φέλιμοι γνώσεις.
- * Ἀνακαλύψεις, ἐφευρέσεις, περίεργα.
- Μία μυστικὴ διαθήκη.
- * Ἐπιστήμη νικᾷ καὶ Διαισκεδαστικὰ Παίγνια. — Εὐτράπελα.

Η ΦΥΣΙΣ

Ἡ Φύσις θὰ διαπραγματεύεται περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ θὰ ἐμπεριέχῃ πάντοτε ὕλην χρήσιμον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς κοινωνικὸν βίον, ἀποκαθισταμένη βαθμηδὸν ταμεῖον γνώσεως καὶ πνευματικῆς ὕλης.

Πᾶν ὅ,τι παράγουσιν ἢ σύγχρονος βιομηχανία, ποίησις, φιλολογία, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ὡς καὶ αἱ νεώτεραι ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, θὰ δημοσιεύωνται μετ' ἐπιμελείας καὶ θὰ συνοδεύωνται διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῇ Φύσει.

Πλὴν δὲ τούτων τὰ νεώτερα περίεργα καὶ ἐπικίνδυνα ταξίδια, ἡ καλλιτεχνία, ἡ μουσικὴ, οἱ νεωτερισμοί, τὰ ἐπιστημονικὰ παίγνια, τὰ σύγχρονα συμβεβηκότα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἡ κοινωνικὴ πρόοδος θέλει φέρει εἰς φῶς προίοντος τοῦ χρόνου, θὰ περιγράφωνται μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐν τῇ ἡμετέρῳ περιοδικῷ, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος αὐτοῦ ἐπιτρέπει, μετὰ τῆς δυνατῆς σαφηνείας, ἀκριβείας καὶ χάριτος.

Μεταξὺ ὅμως ὅλων τῶν ἀντικειμένων μελέτης, ἃτινα ἡ Φύσις θὰ ὑποβάλλῃ ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἑαυτῆς ἀναγνωστῶν, βεβαίως θὰ κατέχωσι πρωτίστην θέσιν ἐκεῖνα, ἃτινα συσχετίζονται πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα φαινόμενα, ἢτοι τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς Φύσεως.

Τὸ ἄπειρον ἔδαφος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν τῶν φυσικῶν φαινομένων, ἡ ὀσημέραι ἀνακάλυψις νέων μυστηρίων τῆς φύσεως, δὲν κατέκτησαν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα καὶ δὲν ἐπέβαλον ὄντως αὐτῷ τὴν περιέργειαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναδιφύσεως τῆς Φύσεως; Ποῦ τῆς Γῆς ἀπάσης δὲν συναντᾶται σήμερον ὁ ἀνθρώπος καταγιγόμενος μετὰ στοργῆς, ζήσεως καὶ σπουδῆς εἰς ἀναψηλάφησιν τῆς Γῆς, εἰς ἀνασκάλευσιν τῶν ἐν τοῖς οὐρανίοις σώμασι καὶ ἀναδιφύσιν παντὸς τοῦ ἐν τῇ Φύσει ὕλικου καὶ αὐλοῦ; Καὶ βεβαίως, ἐκεῖνο ὅπερ μέλει ἡμῖν, εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς Γῆς καὶ τῆς φύσεως, ἐξ ἧς ἤλθομεν, καὶ ἣτις μέλ-

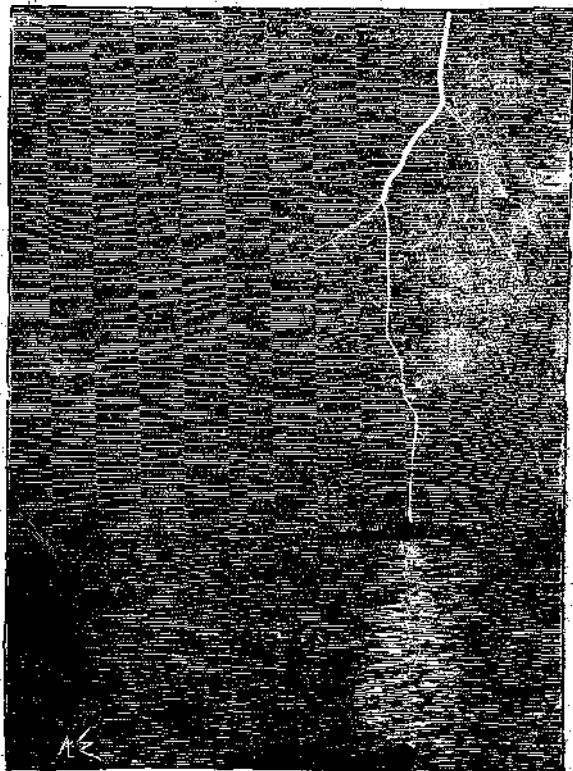
λει νὰ μᾶς ἐπανακτήσῃ. Τί λόγον ἔχουσι καὶ τί εἶναι αὐτὰ τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς πλάσματα, ἦτοι, φυτὰ, ζῶα, ἐρπετὰ, ὀρυκτὰ, κλπ. σώματα, τὰ ὁποῖα παλαίουσιν ὡς ἡμεῖς διὰ τὴν ὑπαρξιν ἐν τῇ γηρασάσῃ ἤδη ταύτῃ σφαίρᾳ, τῇ πάντοτε ἀνανεουμένῃ;

Δὲν προτιθέμεθα βεβαίως ν' ἀπαριθμήσωμεν ἐνταῦθα τὰ ἄπειρα ζητήματα τῆς Φύσεως καὶ τὰς ἐν τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ περιοδικῷ περιγραφησόμενας μελέτας, ἀλλὰ νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν σκιαγραφίαν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις περὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν, ὅπερ ἔσεται οὐχὶ φανταστικὸν καὶ ἄγευστον, ἀλλ' ἀπεναντίας πλήρες πραγματικῶν γνώσεων καὶ ἀληθειῶν, καὶ ἀποθήκη λαμπρῶν διδακτικῶν καὶ ὠφελίμων ζητημάτων τῆς ἡμέρας.

Ἡ Διευθύνσις

ΝΕΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΤΡΑΠΩΝ

Μέχρι τοῦδε ἐπιστεῦτο ἐσφαλμένως, ὅτι αἱ ἀστραπαὶ ἢ κεραυνοὶ ἔχουσι σχῆμα κεκλασμένης γραμμῆς. Καὶ εἰ μὲν καλλιτέχνη, λόγιοι καὶ φυσιοδίφαι παρίστων αὐτὴν διὰ φαντασιώδους ἀπεικονίσεως, καὶ ἐφ' ὅσον ἦν δυνατόν κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν διὰ γραμμῆς σχηματιζούσης ἐν τῷ μήκει

αὐτῆς γωνίας αἰχμηράς, οἱ δὲ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἀρ' ὧν οἱ νεώτεροι παρέλαβον καὶ τὴν δόξασιν ταύτην, πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωσι τοπικὰς ἐρεῦνας, εὕτως ἐφαντάζοντο τὴν ἀστραπὴν, δι' ὅπερ παρέστησαν καὶ τὸν Δία κρατοῦντα κεραυνοῦς ἔχοντα τοιοῦτον τὸ σχῆμα. Ὡστε πάντες ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον ἐνόμιζον, φαντασιωδῶς πάντοτε, ὅτι ὁ κεραυνὸς πίπτων ἀπὸ τῶν νεφῶν πρὸς τὴν γῆν, ἐνφ' προῦχῶρει, αἰρνης καὶ ἐν ἰδίᾳ ἰδιοτροπιᾷ ἀλλάσων διεύθυναν, ὡπισθοδρόμει καὶ πάλιν εἰσχωρεῖ πρὸς τὴν ἀτμο-

γουναι, και καταναλισκουσι το πλειστον μέρος του βίου των διεγειρουσαι θλιβερα πάθη, ολω; ελαφρω; ολω; απειρισκίπτως εργαζόμεναι . . . Πλην, σιερφήτωσαν αι τρι-αυται γυναικες κλωδι, διότι η ελικρινής αροσίωσις, η αλη-θής ευτυχία δεν εγγαίεισται εκεί. 'Ο παζίτων εν τή πυρα καιέ-ται, και θάττον η βράδιον επέρχεται η μεταμέλεια, μεθ' ης ακολουθει το γήρας, οτε δέν απομείνει πλέον η ό κρηπος της περιφρονήσεως και του μίσους.

Αστήρ

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΤΟΡΠΙΛΛΗΣ

Εν τή περι έξοπλισμού γενική τάσει των λαών της ύπη-λιου, εν η τήν σήμερον εύρισκονται ούτοι, δέν παρεργεται ήμέρα καθ' ην να μη έρευρεθη επαναληπτικόν τι όπλον, νέου είδους η διαστάσεων πυροβόλου, η νέου συστήματος τορπίλλη κτλ.

Η πρώτη ιδέα περι της φοβερής ταύτης υποβρυχίου έκρη-κτικής τορπίλλης ήτις προώρισται να έχη σπουδαίαν επήρειαν εις τους μέλλοντας πολέμους, όφείλεται εις τον Ροβέρ-τον Φούλτων, τον ένδοξον εκείνον και εύτυχη άμερικανόν τον έρευρετην των άτμοπλοίων.

Ο Φούλτων κατά το 1798 είχε προτείνει τη Γαλλία το νέον τουτο μηχάνημα. «Εύρον, έλεγε, το μέσον να όδηγώ ύπό το ύδωρ ύποβρυχίον πλοϊόν, εν ώ μικρός αριθμός άνδρών δύναται να διατηρηται επί 6 συνεχεις ώρας.

Το πλοϊόν τουτο θα χρειαμείη δια την προσκόλλησιν έκρη-κτικόν ύδωρ, Torpedos, εν ταϊς παρεαϊς των μεγάλων πλοίων, τα όποια θα ανανιζώνται εις τον άέρα.»

Η τορπίλλη του Φούλτωνος συνείκειτο από χαλκίνης θήκης δυναμένης να συμπεριλάβη εκατόν περίπου λίτρας πυριτίδος. Έφερε δε επ' αυτης είδος ελατηρίου χρειαμμένου εις έκρυ-σοκρότησιν καθ' ην στιγμήν έίδετο η άφορμή ύπο επί του-τω λειτουργούντος χορδιστικου μηχανήματος. Όλον δε το μηχανήμα άνετινάσσετο η προσκολλάτο εις τα πλευρά του έχθρικού πλοίου δια μέσου σχοινίου και ακοντίου τινος.

Από της καταχθονίου ταύτης μηχανής του Φούλτωνος μέ-χρι της τελειοποιήσεως τορπίλλης του Whitehead υπάρχει χάζμα μέγα, εν τούτοις όμως η αρχή ετίθη λίαν κλωδι, ως απέδειξαν τουτο τα γενόμενα πράματα εν τώ δορυ τής Βρέστης, εν έτει 1861, και τα όποια επέτυγον εξαισιω;.

Τώ 1805, εν τή λιμείν του Walmen ο Φούλτων άνετί-ναξε δανικόν πλοϊόν 200 τόνων χορητικότητος. Κατά πε-ρίεργον όμως συμπτωσιν ουτε η Γαλλία τότε, ουτε η Αγ-γλία, αν και έθαύμασαν την αξίαν της επινόησησε; του μη-χανήματος τουτου, συνέλαβον την ιδέα; της ιδιοποιήσεως τουτου.

Ο Φούλτων απεβίωσε κατά το 1815 έτος, και εν τούτοις μετα πολύν χρόνον κατόπιν επανελάθον έτεροι το επινόημα του. Και είναι μεν αληθές ότι αι πρόοδοι του ηλεκτρισμού, δι' ου κατορθούται η αυτόματος έκπυροκρότησις και εν άπο-στάσει μεγάλη, σημαντικώς διηκούκωναν την χρήσιν των τορ-πιλλών, εν τούτοις η δια του ακοντίου τορπίλλη μεινάσα εν τή ιδιαζούση όνομασιν torpedo ωφέλησε πολυ και μένει επί του παρόντος εν τή λήθη δια τους τολμηρούς ναυ-τικούς του μέλλοντος. Ναυτικός

Η ΠΕΡΙ ΒΑΚΧΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Χάριν περιεργείας παρατίθεμεν κατωτέρω την περι Διονύ-σου (Βάχχου) και του οίνου αρχαίαν ελληνικήν παράδοσιν; ήτις υποθέτομεν παρα πολλών θ' άγνωστα.

Ότε ο Διόνυσος ήτο έτι παιδίον, επεχειρήσε μακρόν τα-ξείδιον προς την Νάζιον, πόλιν της Καρύας της Μικράς 'Ασίας. Καθ' οδόν, σταματήσας εν τώ καμάτου, εκάθισεν επί λίθου, και ενώ περιέφερε τα βλέμματα του προς την γην παρετήρησε μικρόν βότανον το όποϊον τώ έφάνη τόσον ώραιον ωστε απεφάσισε να το ξεριζώση και το λάβη μεθ' εκουτου. Έπειδή δε ο ήλιος ήτο θερμός και εφοβήθη μη ζηρανθή, τό εθεσεν εντός όστου πτηνου τινος όπερ εύρε χαμαϊ.

Ο Διόνυσος όμως καθ' οδόν εξεπλήγη βλέπων ότι το δεν-δρύλιον ηύξανετο εν τή χειρι αυτού, και ότι είχαν ήδη διελ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ
THE ΦΥΣΕΩΣ

MAURICE DE FOS
ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ
THE ΦΥΣΕΩΣ

Έν έτει 1858 φοβερό; σεισμός κατέστρεψε την επί των έρειπίων της άρ-χαίας και φιληδόνου Κο-ρίνθου πολίχνην, νέος δε συνοικισμός άποκατέστη εις την αυτήν παραλίαν. Όλίγοι μόνον εκ των κα-τοιικών της ήρειπωμένης πόλεως πιστοί έμμένοντες εις την πατρίαν έστία; έκτισαν τους οικίσκους των επί των παλαιών έρειπίων.

Η ΠΑΛΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Ο Μούμιος, οί Έρ-ρουλοι, οί Σπηλιών, οί Τουρκοί και οί σεισμοί εγκατέλει-ψαν εν Κορίνθω αξιολαύμαστον σωρόν μνημείων ήρειπωμένων' επτά στόλοι ναού τινος μένουσι μόνον βροβί, ως λίθινοι σκοποι φρουρούντες τα λείψανα της θαναούσης πόλεως η περίε; όμως φύσας διετύχησε την λαμπρότητα της η κρήνη Χερρήνη εξακουσθεύει να μηνυρίζη, όπως κατά τους ήρωικούς χρόνους, ότε ο Βελλεροφών συνέλαβε τον Πήγασον ελθόντα εκεί να δροσισθ η εκ των διαγών ναμάτων της.

Τόν ήμέτερον αΐωνα. Άλλ' από τινων έτών την έρημίαν των μερών εκείνων διεκοπτον μόνον οί επίζηται των Αυστριακών άτμοπλοίων, μεταβαίνοντες από της Νέας Κορίνθου εις Κα-λαμάκιον, η σπανίως οί ασθεναίς, όσοι ως εις τόπον εξορίας προσήρχοντο εις τή εν Λουτρακιω θεριαύ λουτρα.

την εις Πελοπόννησον εϊ-σοδον, αντιτάσσαν τεί-χη εις του Ήρξου τους στρατιώτας. Έν ειρήνη δε οί ναύται ενιάλοχον τα πλοία των επί των δι-ολισθανόντων διόλων από της μίας εις την έτεραν θάλασσαν.

ούδεν άλλο μέρος του κόσμου εύδοκιμούν, ειμή επί της γης και ύπο τον ουρανόν της Κορίνθου δέν φύονται όμως επί του Ισθμού, ένθα ο ζνεμος των δύο θαλασών ήθελε τας κατα-ξηράνει, άλλ' εις τας στενάς κοιλά-δας υπό απείρων ρυ-άκων, οϊτινες καθι-στώσι εύκαρπα τα παράλια του κόλπου.

Μετά την ώρι-μανσιν και τον τρυ-γητόν ο καρπός εξα-πλούται προς απο-ξηρανσιν επί εύρυτά-των άλωνίων, δι' ιδιαίτερας επιμελεί-ας και μεθόδου πα-ρσκευασμένων και αν μεν διαρκη εύ-διος ουρανός, ο καρ-πός αποξηραίνεται ταχέως, αν όμως έ-πέληη βροχή, κατε-στράφη συχνομιδή.

Εκ τουτου εν-νοείται, όποϊον εν-διαφέρον έχει οκτη-ματίας, ίνα αυτοπροσώπως διευθνή την λεπτήν ταύτην έργασίαν.

Θερμήν τινα πρῶιν του Αυγούστου του 1865, εν παλι-καρίεπι άλβανικου ίππου μετά πλουσίαν φαλάρων κεκοσμη-μένου, κατά τα έθιμα της χώρας, εξήρχετο της οικίας του Έρημηριου της Κο-ρίνθου υϊός πλου-σίον ευπατρίδου των Αθηνών, ειχεν έλ-θει όπως επιστατή-ση εις την καλλιέρ-γειαν των αυτέλων, τας όποις ειχεν ο πατήρ του εν τώ νομώ Αργολιδο-Κο-ρινθίας' ανώμαζετο Κώστας Θεοχάρης' γινώσκων δε ότι μεθ' όλην την πενιχρό-τητα των εν Πελο-ποννήσφ χωρίων, έ-κει μόνον εδύνατο να εύρη σχετικήν τινα άνάπαυσιν, ει-χε καταλύσει εις την οικίαν του Πα-πα, συναινούσης και της Παπαδιάς, προ-θύμου να επιδείξη την μαγειρικην αυ-της τέχνην εις νέον διατεθειμένον να εκτιμήση αυτήν και πληρώση επαζήως.

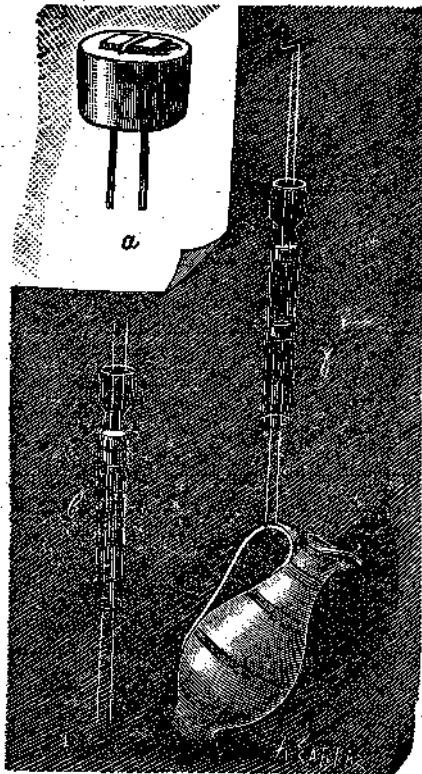

ΕΡΜΗΜΕΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πείραμα εἰς τὸ κενόν.

Λάβετε μίαν κυλινδρικήν ὕαλον τῆς λυχνίας καὶ δύο φελλοὺς προσαρμοζομένους ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ. Διὰπεράσατε ἕνα ἕκαστον τῶν φελλῶν διὰ σπάγγου διπλοῦ ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ σχήματι α, καὶ θέσατε μικρὸν τεμάχιον ξύλου ὅπερ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν σπάγγον νὰ κόψῃ τὸν φελλὸν ὅπότεν τὸ βάρος

ἐξασκῆ πίεσιν. Μετὰ τοῦτο ἐμβάλετε τοὺς δύο φελλοὺς ἐν τῇ ὕελῳ, κατ' ἀντίθετον φορὰν καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς ἀλλήλους, (σχῆμ. 2) καὶ τὰ μὲν δύο ἄκρα τοῦ σπάγγου ἐξερχόμενα ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τῆς ὕελου προσαρτήσατε εἰς τι μέρος εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ἄκρα τοῦ σπάγγου τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ κατώτερου μέρους τῆς ὕελου (σχῆμ. 3) κρεμάσατε φιάλην τινά, στάμνον, ἢ ἀγγεῖόν τι. Τότε τὸ βάρος τοῦτου θὰ ἔλξῃ τὸν κατώτερον φελλὸν πρὸς τὰ κάτω καὶ ὅσῳ κατέρχεται, κατὰ τοσοῦτον ἢ ἀντίστασις αὐξάνει, συνεπῶς κατερχομένου τοῦ φελοῦ βασιτάει βάρος

βαθμηδὸν μεγαλιέτερον χωρὶς ν' ἀποσπασθῆ τῆς ὕελου, διότι ἢ ἐν τῷ μεταξύ τοῦ κενοῦ τῶν δύο φελλῶν ὑπάρχουσα ποσό-

της τοῦ ἀέρος ἀραιούται ἐφ' ὅσον ἀπομακρύνεται ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου. Τὸ πείραμα ἐξακολουθεῖ μέχρις οὗ ὁ φελλὸς φθάσῃ τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς ὕελου, ὅπερ κατορθοῦται βριπτομένου βαθμηδὸν ὕδατος ἐν τῷ ἀγγεῖῳ.

Τῇ στιγμῇ ταύτῃ τὸ φυσικὸν φαινόμενον εἶναι ἀξιοπεριέργον· διότι παρατηρεῖται λαμπρὰ ἐνδείξεις τῆς ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἐξασκουμένης δυνάμεως, ἥτις ὑπολογιζομένη εἶναι ἀπίστευτας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Φύσεως» ἀποσταλήσεται καὶ εἰς μὴ συνδρομητάς, οὓς παρακαλοῦμεν νὰ δηλώσωσι τῇ ἡμέτερά Διευθύνσει, ἐὰν ἐπιθυμῶσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ ἀποστολὴ τοῦ ἡμετέρου Περιοδικοῦ· ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει νὰ λάβωσι τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ φύλλον τοῦτο εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως, κείμενον ἐν ὁδῷ Μουσῶν - Νίκης, ἀριθ. 2, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Πᾶς ἐγγραφόμενος συνδρομητῆς δέον ν' ἀποστείλῃ καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του, ὅπως μὴ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὀρισθέντων δώρων.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως»

Πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς

«ΦΥΣΕΩΣ»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναδέχεται τὴν προμήθειαν οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς αὐτοῦ, ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἐπὶ τοῖς ἐκατόν.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς.

— ὦ! κύριε, συγχωρησατέ μοι, εἶπεν· ἄλλ' εἶναι τόσῳ καλὸν νὰ μὴ φοβῆται τις πλέον. Τέλος, δὲν εἴσθε ὁ περίφημος κλέφτης Τασούλης. . . . Ἡ Δεσποινὶς Ραλλοῦ Βουγᾶ μοι διηγείτο τὰ κατορθώματά του, ὅτε ὑμεῖς ἐνεφανίσθητε.

— Ὀνομάζομαι Κώστας Θεοχάρης, δεσποινίς ὁ πατήρ μου εἶνε βουλευτής· τιθεμαι ὅλως εἰς τὰς διαταγὰς τῆς δεσποινίδος Βουγᾶ καὶ τῆς δεσποινίδος. . . .

— Σωτῆρινα Ραμῶ, διδάσκαλος ἢ φίλη αὐτῆς, ὅπως θέλετε.

Ὁ Θεοχάρης προσέκλινε.

— Ἀλλοίμονον, κύριε, εἶπεν ἡ δεσποινὶς Βουγᾶ πλησιάζασα, ἢ μεγίστη ὑπηρεσίᾳ ἦν δύνασθε ν' ἀποδώσῃτε ἡμῖν, εἶναι, νὰ μᾶς ἐπαναφέρητε εἰς Νέαν Κόρινθον, ἐκούσας, ἀκούσας.

— Ραλλοῦ!

— Ἀγαπητῆ μοι, ὁ οὐρανὸς ἐπέμφεν ἡμῖν τὸν κ. Θεοχάρην, λάβωμεν αὐτὸν ὡς δικαιοτήν· καὶ εἰμαι βεβαία, ὅτι θὰ συμβουλευσῇ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἐκδρομὴν μᾶς, ἀληθῆ μαριάν.

— Ἀπαγε! Ραλλοῦ. Φθονῶ τῶρα τὸν συμπατριώτην σου, ὅτι εἶναι ἀπλῶς υἱὸς βουλευτοῦ, ἀλλὰ πόσον ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω τὸν γενναῖον ἐκείνον Τασούλην· ἐπομένως, ὅ,τι ὑμεῖς καλεῖτε ἐκδρομὴν, δὲν εἶναι ἢ ἀπλοῦς περίπατος.

Τί λογιζόμενον; Ὁ πατήρ σου ἀναχωρεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μὰς ἀφίνει μόνος εἰς τὴν ἐξοχικὴν αὐτοῦ ἐπαυλιν· ἀνία μᾶς καταλαμβάνει· ἀντὶ ν' ἀποθάνωμεν ἐκ μελαγχολίας, ὑπάγωμεν νὰ εὐρωμέν ἐν Ναυπλίῳ τὴν κυρίαν Ἀντωνοπούλου, τὴν φίλην σου, ἥς ὁ σύζυγος ἐν' ἀξιοματικῶς. Ἐξαιρετὸς περίστασις πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Παλαμηδίου.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ Κώστας, πιστεύω νὰ ἔχητε ἄδικον.

— Ἄ! βλέπετε; εἶπεν ἡ δεσποινὶς Βουγᾶ.

— Ἀλλὰ, . . . ἐπειδὴ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος, ὅστις εἶναι ἐξάδελφός μου, δὲν ἤθελε ποτέ μοι ἐπιτρέψει νὰ τὸν στερήσω τῆς γοητευτικῆς ἐπισκέψεώς σας, ἐὰν συγκατατίθησθε ἀπέναντος θέλω συνοδεύσει ὑμᾶς μέχρι Μυκηνῶν. Ἡ ὁδὸς ἐντεῦθεν ἕως ἐκεῖ εἶναι χειρίστη, ἀκολουθῶν δὲ μὴ ἀφοῦ διέλθητε τὸ Ἀργολικὸν πεδίων, τὸ Παλαμηδίου φαίνεται μακρόθεν καὶ οὐδεμίαν ἔχετε ἀνάγκην ὁδηγοῦ.

— Τῇ ἀληθείᾳ, κύριε, ἀγνοῶ ἐὰν πρέπη. . . .

— Παρακαλῶ, δέχθητε τὴν ἐκδούλευσίν μου, ἵνα μὴ με μερφθῇ ὁ ἐξάδελφός μου ὅτι παρέλειψα νὰ περιποιηθῶ τοὺς ξένους του. Ἄλλως τε δύνασθε μὲν ν' ἀποποιηθῆτε τὴν συνουσίαν μου, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ μὲ ἐμποδίσῃτε νὰ ἐξακολουθῶ τὸν δρόμον μου, ὅστις ἀκριβῶς εἶναι ὁ αὐτός, ὃν σκοπεύετε νὰ ὑπάγητε.

Ἦπάγω εἰς Καρβάτι ὅπου μὲ ἀναμένουσιν ὅπως ἀναδεχθῶ ἀπὸ τῆς κολυμβήθρας ἐν παιδίον.

Τὸ ψεῦδος ἦτο ἀναιδὲς. Ὁ Κώστας οὐδὲν ἐγνώριζεν εἰς Καρβάτι· ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν γονιμότητα τῶν Ἑλληνίδων, ὑπελόγιζεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἀπίθανον νὰ συναντήσῃ νεογέννητόν τι εἰς πτωχὸν χωρίον, ὅπου θὰ ἐζήταν πλούσιον καὶ σημαίνοντα κουμπάρον.

Ὁ τίτλος τοῦ Κουμπάρου ἀποκτάται εὐκόλως ἐν Ἑλλάδι· ἀρκεῖ νὰ παραστῇ τις εἰς βάπτισμα ὡς ἀνάδοχος, ἢ νὰ λάβῃ ἐν γάμῳ πρόσωπον παρανόμου. Ἀπὸ τότε ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἱ δὲ δεσμοὶ τῆς συγγενείας εἶναι τοιαῦτα ὥστε ὁ κουμπάρος δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ τὴν κουμπάραν του.

(ἀκολουθεῖ)